

ΑΦΟΥ φερίγες το πορτί για ταξίδι, Βάλτε, τι σου χρειάζεται το εισιτήριο του χορού της όπερας ;

—'Ο Βάλτε, καθισμένος στο γραφείο του, γρίσσε πίσω και είδε με άποια τη γυναίκα του.

—Τί είπες, Γκρέτα ;

—Είπα τί σου χρειάζεται το εισιτήριο του χορού. Θέλησα να ξεσκονίσω τα ρούχα σου, και το βήμα μέσα στην τσέπη.

—'Ο Βάλτε προσπάθησε να μη χάσει την ψυχραιμία του.

—Καλά πορτί το θέμισξ. Είπε με άγγραφεία, Ξέσεις. Με παρωκάλισε ο Ριζάρδος να το πάω ένα εισιτήριο για το χορό. "Αν δέν τούφραξες, θάβηγα και θά το ξεχνούσα στην τσέπη μου... Και ποιος έχει όρεξη να τον άκούη...

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ WILHELM LICHTENBERG

Και με τη σέψη αυτή, άρχισε να συμπιεζόρετα σ' αυτήν πορτί μιλούσε σάν να μη την είχε άναγνωρίσει.

Την πήρε από το χέρι και την τράβηξε κοντά του.

—Καλά πορτί σε συναντώ, μικρούλα μου ! τής είπε. Μιλούσα πράγματι μόνος μου. Τι ήθελες να κάμω χωρίς συντροφιά έδω

μέσα ; Τώρα θά μορ κάνης παρέα.

—'Η Ούγγαρέζα γέλασε.

—Ποιος σου είπε πορ θά σου κάμω παρέα ; 'Ηρθα έδω για να διασκεδάσω. Υπάχθον τούσι άλλοι καβαλέροι...

Τής έσηξε το χέρι τόσο δυνατά, ώστε την έκανε να φωνάξη.

—Δέν θά χορρήξω με κανέναν άλλον ! τής είπε. Άζους ; Θά μείνεις κοντά μου όσο θέλω έγώ.

—Και για πόση ώρα με θέλεις, παρωκάλω ;

—Μή φοτάς, γιατί είμαι άπορασιμένος να μιν άπαντώ σε τέτοιες έρωτήσεις.

Μπήσαν στο καζάνιο και κάθησαν σ' ένα τραπέζακι. 'Ο Βάλτε παράγγειλε με αμπατίνα.

—Σε τίνος ήγιά θά ποίμω ; τής είπε, ένθ ύψοντε το ποτήρι του.

—Στην ήγιά τής γυναίκας σου !

—'Οραία, στην ήγιά τής γυναίκας μου, άν και δέν τής άξίζει...

—'Η Ούγγαρέζα κούτησε με άποια :

—Τούτεις χαίσινα μαρτί τής ;

—'Οχι άζουμα. Μορ φρόθηκε όμοξ πορτί άσχημα.

—Είπε άποίως στο χορό ;

—Έδω είναι. Δέν κάττει όμοξ λόγος να την σκεπτόρεται.

—'Η κούτα είπε με άνακούρησι :

—Τούτο το καλύτερο ! Μορ άρέσεις !... Και θά ήθελα να μη χορτούσθω !...

"Όταν έφτασε ο Βάλτε με το φράξο του στην όπερα, άνέντεινε.

—Επιτέλους... "Όλα είχαν έφθα βολικά. 'Η Γκρέτα δέν είχε άποφασή άποια. Είχε βάλει κονρά το φράξο του μέσα στη βάλιτσα, πορ πήρε μαρτί του για το φανταστικό ταξίδι του. "Όταν βγήκε από το σπίτι του, άντι να τράβηξε για το σταθμό, πήγε σ' ένα ξενοδοξείο, όπου ήλπιζε και φρόσε το φράξο του. Και νάτος τούρα στο χορό. Αυτό ήταν το ένσπιο του. Νά βρισκόται μόνος άνάμεσα σε όμοξ κούτες, να θαυμάη τις Ξέσους τουαλίτες τους, ν' άναστή το άσπιδά τους, να χοροτάξουν ελεύθερος, μακριά από τα βλέμματα τής σούζου του.

Στάθηκε ήγα λεπτά στην είσοδο τής μεγάλης αίθουσής και κάττει άζούταρα το κέντρο του όμοξόμοξου πορ χούμει. "Ηταν φρόχρηστημένος. Τίποτε δέν τον άνησούσε. Είχε την πεποίθησι ότι ή Γκρέτα κάπτενε πορ τη στιγμή αυτή ταξίδευει. "Έσας το χέρι του στην τσέπη, για να βγάλει τη συγαρούρη του. Και το χέρι του έπαισε ένα χαοτί. Τι να ήταν ; Μά δέν ανήρθηκε πορ να βάλει γούμματα στις τούτες του φράξου του. Το είχε φρόσει πριν από ήγες ήμέρες, όταν πήγε με την γυναίκα του στην ημετέρα του Στράους. "Ηταν όμοξ βέβαιος ότι τότε δέν έβδαι κανένα γούμμα στην τσέπη του... Και όμοξ — δέν έπήγε άμφοβία — ότι αυτό πορ κρατούσε ήταν γούμμα.

—Άνοιξε νευκός το φάκελλο και διάβασε τα έξεις :

«Θά είμαι κι' έγώ άπόψε στο χορό, αγάπη μου ! Θά συναντηθώμ, άν με άναγνωρίσεις, κάτω από τη μάσκα. Γ κ ρ έ τ α»

'Ο Βάλτε έμεινε σάν άπολαθμένος...

—'Όποτε ; "Όποτε ή Γκρέτα προσκούρησε την άνόπιστη. "Όποτε θά ήξερε όλα και τούρα βρισκόταν άνάμεσα στις γυναίκες, πορ χούμειαν. 'Η πρώτη του σέψη ήταν να φέγη άψόσως από το χορό. "Ίσως να μη τόν έβδαιε και ν' άπόφειγε το σάνδάλιο. Ποιος όμοξ μπορούσε να τόν βεβαίωση ότι δέν τόν είχε δη κάλια, ότι δέν είχε περσίσει από κονρά του, ότι δέν τόν είχε παρακούληθησει, την ώρα πορ, κατ'άλλομοξ, διάβαζε το γούμμα τής ;

—'Όχι, δέν χορούσε ύποψώρησις... "Έσπετε να μείνη. "Έτσι, ξαφνικά, από 'Αποκορημάτος φλέντες ; ο Βάλτε έγινε ένας σούζος, πορ δέν είχε άλλη επιθυμία, παρ' ν' άνακαθίρη μέσα στο πλήθος την γυναίκα του. Νά πορλόβη κανένα παραστράτημα τής...

'Η Γκρέτα μόνη, χωρίς συνοδό, με με μάσκα, στο χορό τής όπερας !... "Έσπετε να την ήρη με κάθε θούια. Δέν θά την άφρινε να κελωφορή με τόν πορτίο τούτο καβαλέρο, πορ θά τής κάπτεινε να χορήγη μαρτί του. "Ο σούζος τόν έγούτμος τόν έκανε ν' άδιαφορή τούρα για τις σπηνές και τούς θούισς τής γυναίκας του, πορ την είχε ξεγέλασει με τούση αβάδεια. "Άρχισε να περιφέρται άνάμεσα στο ζεύγη τόν χορευτών και να κιντάξη με προσοχή όλες τις μάσκες. Δέν άφρισε να περσίθη ότι ή γυναίκα τού 1934 δέν έχουν καμιά διαφορά ή μη από την άλλη. Είνε όλες άδύνατες, ήλεις, άδηλές, με τις ίδιες κινήσεις, τις ίδιες γούμμες, το ίδιο περπάτημα. Πως θά ξεχωρίσε, μέσα στην όμοιομορφία αυτή, την Γκρέτα ;

'Ο Βάλτε άρχισε να έννευρίζεται. Και έννευρισμένος καθώς ήταν, άρχισε να μονολογή : «Δέν έφρατε να το κίτη αυτό ή Γκρέτα. Πέφωρε ή έσοχη, πορ παζόταν ή «Νυχτερίδα», πορ τόν συνήθιζαν ή γυναίκες, κούμεινες την ήροίδα αυτής τής όπερέτας, να παίρνουν κονρά με μάσκες στους χορούς, για να φερεθούουν με τούς άνδρους τους. Κούμα ! Νούμα ότι ή Γκρέτα ήταν πορ μοντέρνα κι' ότι είχε καλύτερο γούστο !...»

Θά ανήγχε πορτί άζουμα τόν μονολόγο του, άν δέν έννοιθε στους όμοξ του ένα τραφερό γουαξικό χέρι.

—'Ονειρευόρεσαι, λοιπόν, Δόν Ζουαν ; 'Από πορτί οι κούρια παραινούν μέσα στις σάλλες τόν χορών ;

Δέν είχε καμιά άμφοβία ότι αυτή πορ τού μιλούσε ήταν ή γυναίκα του. Την κάττει προσεκτικά, από πάνω ως κάτω. Μιλούσε με Ούγγουρη πορσορά. "Είπαρε με την Ροζάλια, την ήροίδα τής «Νυχτερίδας». «Θέλει να με ξεγέλαση με την πορσορά τής, σέφθηκε. Το ίδιο γίνεται και στην όπερέτα.

ζυή τούση φουτιά !
Έβξαν περσίσει πορτί τα μανούγνια, όταν έκείνη, κορυσιμένη, έγειρε το κεφάλι στον όμο του και τόν παρωκάλισε :

—'Ηάμε σπύ !

—Έκείνος άνέντεινε.

—Επιτέλους !... είπε. "Ηταν κούρος ; Θά είσαι πορτι κορυσιμένη...

—'Ηάμε ! Μπρούσε όμοξ πορτί να βγάλεις τη μάσκα σου.

—'Όχι ! Άγούτερα ! Πορτί άγούτερα ! Δέν θέλω να με δης. Μόνος άνταν πρόκειται ν' άποχωρησθούω...

'Ο Βάλτε την άδήρησε σ' ένα αταξίτητο.

—Πορ κάθεται ; την ρώτησε ειρωνικά.

—Στην Ντοροτένστράοξ 12.

—'Ελα, φτάνουν τ' άστάτια. Κατοικεις στην Στερνβάρετστράοξ 6.

—Δέν μπορεις να ζέσης τή διεύθυνσι μου καλύτερα από μένα...

'Ο Βάλτε δέν άλάνησε. "Όλη αυτή ή κομωδία τόν είχε κορυφεί. "Έδωσε στον σομφέρο τή διεύθυνσι του σπιτιού του. 'Η Ούγγαρέζα όιζτηρε κονρά του κατ'άσπρη κι' έβλεπε τα μάτια. "Όταν, στη μέση του δρόμου, άνοιξε πάλι τα μάτια τής, βρέθηκε σε άγνωστη έντελως συνουσία.

—Μά πορ πάμε ; ρώτησε τρομαγμένη.

—Στό σπίτι μας... Μήν άνησούεις...

'Ανακούβηκε στο κάθισμά τής και φωνάξε δυνατά στον σομφέρο :

—'Όχι ! Σταμάτης έδω. Θά κατέβω. Σταμάτης άμείσος !...

'Ο σομφέρο σταμάτησε και ή Ούγγαρέζα κι' ένα πόδημα βρέθηκε έξω από τ' αταξίτητο.

Συνηθισμένος από τέτοιες σπηνές ο οδηγός, έβλεπε την πόρτα και ρώτησε τόν Βάλτε :

—Λούτάν ; Στην Στερνβάρετστράοξ ;

'Ο Βάλτε σέφθηκε ήγα δευτερόλεπτα.

—'Όχι, άπάντης. Στο Ξενοδοχείο «Μπιστόλι».

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κωμωποιε)

ΣΦΑΛΩΣ ένα καλό μακιγιάρισμα αλλάζει το πρόσωπο ενός ηθοποιού και του δίνει όποια μορφή θέλει ο καλός μακιγιάριστας. Μα δεν άκουσθηκε ως τώρα να μακιγιάρωνται και τ' αγάλματα. Κι' όμως έγινε κι' αυτό. Πού; Μά ποιά άλλο; Στο Χόλλυγουντ...

Μιά κινηματογραφική επιχείρηση χρειάζεται για τὸ γύρισμα ενός ιστορικού φιλμ τρία αγάλματα, τὸ Παστέρ, τὸ Γένερ (πὸ ἀνακάλυψε τὴν Σαυαλίδα) καὶ τὸ Μέτονικωφ. Μά ἐστάθηκε ἀδύνατον νὰ βρεθοῦνε στὸ Χόλλυγουντ προτομὲς αὐτῶν τῶν τριῶν μεγάλων γιαιτρῶν καὶ σωτηρῶν τῆς Ἀνθρῶπιότητος. Οὔτε μαρμάρινες, οὔτε μπρούτζινες, οὔτε γυψινές... Τί νὰ γίνῃ; Βρῆκαν ἀσφα νὰ δυο-τρεις προτομὲς τοῦ Βολταίρου ἀπὸ κάποιο ἄλλο φιλμ. Κι' ὁ μακιγιάριστας τοῦ στούντιο ἀνάλαβε νὰ μεταμορφώσῃ τοὺς τρεῖς... Βολταίρους, τὸν ἕνα σὲ Μέτονικωφ, τὸν ἄλλο σὲ Γένερ καὶ τὸν τρίτο σὲ Παστέρ.

Κ' ἔγινε κι' αὐτὸ τὸ μασκάρωμα. Ἡ κήρυξις ἀπεργίας ἀπὸ τίς χερσὲς φέρνει ἀποτέλεσμα ἢ ὄχι; Ὅταν ἀπεργεῖ ἡ Τζόαν Τζόαν νὰί.

Ἡ Τζόαν ἔπαυσε 1500 δολλάρια τὴν ἑβδομάδα. Τῆς φαίνονταν ὅμως λίγα. Ἐζήτησαν αὔξει καὶ δὲν τῆς ἔδωσαν. Ἐκανε λοιπὸν κι' αὐτὴ τὴν ἀρρωστή καὶ δὲν ἐπήγανε στὸ στούντιο. Ἡ ἔταιρεία τῆς ἔστειλε γιαιτρό. Ἡ Τζόαν ἐπέμεινε πῶς ἦταν τοῦ περασμοῦ. Γιὰ τριακτὰ δὲν ἔφεραν κανένα ἀποτέλεσμα.

Καὶ τέλος ἡ ἐπιχείρησις ὑποχώρησε καὶ τῆς αὔξησε τὸ μισθὸ 3.500 δολλάρια τὴν ἑβδομάδα.

Τὸ ἴδιο θέλησε νὰ κάμῃ καὶ ἡ Λίλιαν Χάρθου. Ἄλλα ἡ δικὴ τῆς ἐπιχείρησις δὲν ὑποχώρησε. Τῆς παραγγεῖλε πῶς ἂν δὲν ἐπήγανε στὸ στούντιο νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ γύρισμα, θὰ τὴν ἀντικαθιστοῦσαν. Καὶ ἡ Λίλιαν ἐσηκώθηκε ἀρον-ἄρον κ' ἐπῆγε.

Ὁ Βάγνερ Βάττερ καὶ ἡ Μάτζε Ἡθσας δὲν ἔχουν, φαίνεται, ἰδέαν μουνητῆς...

Ἐνα ἀπόγευμα, γυρίζοντας ἀπὸ τὸν περίπατό τους ἐπέρασαν ἀπ' ἐξῆς ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Λέυ Μπράουν κι' ἀκούσατο πιάνο.

Σὰν καλοὶ καὶ ὑποχρεωτικοὶ φίλοι ἐχτότησαν τὸ κοῦδοῦν κ' ἐπήγαν νὰ συζητοῦν τὸν Μπράουν γιὰ τὸ «ὑπέροχο» παίξιμό του...

—Μά πότε μ' ἀκούσατε νὰ παίξω; τοὺς ρώτησε ὁ Μπράουν.

—Νά, τώρα δά, μόλις, περνοῦσαμε ἀπὸ κάτω. Ἄκουσαμε τὸ

Ἐκεῖ πέρασε ἀόληθη τὴ νύκτα τὸν μὲ τὴν ἀγνωστή, ἡ ἁπλῆ, ὡστόσο, οὔτε μιά στιγμὴ δὲν ἔβγαλε τὴ μάσκα τῆς... Τὸ πρωί, ὅταν ἐσηκώθη, ἐξείνη εἶχε γίνει ἄφαντη...

Τὴν ἐποιεῖν ὁ Βάλτερ «ἐπέστρεψε» αὐτὸ τὸ ταξεῖδι του. Ἡ Γραῖτα τὸν δέχθηκε ὅπως πάντα, μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χεῖλη.

—Πῶς τὰ πέρασε, Βάλτερ;

—Καλά, πολὺ καλά.

—Πῆγε καλά ἡ δουλειά σου;

—Ἀπὸ πότε ἄρχισες νὰ ἐνδιαφέρομαι γιὰ τίς δουλειές μου;

—Ἐνδιαφέρομαι πάντα, Βάλτερ. Μόνον πού εὐδὲν δὲν θέλησες νὰ τὸ ποσῆξῃς.

Μετὰ ἕνα - δυὸ μέρες ἡ Γραῖτα τὸν ρώτησε:

—Τί ἔγινε τὸ ρολοὶ σου, Βάλτερ;

Θά ἤθελε νὰ τὸν ρωτήσῃ ἡ γῆ τὴ στιγμὴ ἐκείνη, γιὰ ν' ἀποφάνῃ τὴν ἀπάντησι.

—Μὴ μοῦ τὸ θυμίζεις, τῆς εἶπε. Τόχασα στὸ ταξεῖδι.

Ἡ Γραῖτα βάλθηκε τὰ μαλλιά του καὶ δοκίμασε νὰ τὸν παρηγορήσῃ.

—Τὴν ὕγειά σου νάχῃς. Στὰ γενεθλῖα σου θὰ σοῦ χαρίσω ἕνα ἄλλο, ἀκριβῶς τὸ ἴδιο.

Καὶ στὸ γενεθλῖα του πράγματι τοῦ χάρισε ἕνα ρολοὶ ἀπαράλλωτο σὰν ἐκεῖνο πού ἔγασε. Ἦταν τὸ ἴδιο; Ἦταν ἡ Γραῖτα ἡ γυναίκα τοῦ χοροῦ, πού τὸν πῆρε τὸ ρολοὶ ἀπ' τὴν τσέπη, γιὰ νὰ τοῦ «δοῶσῃ» ἀργότερα; Ἴσως. Ὡστόσο, ὁ Βάλτερ δὲν εἶνε ἀκόμα οὔτε σήμερα βέβαιος γι' αὐτό...

WILHELM LICHTENBERG

βασιμῶσι κομμάτι πού ἐπαίξατε κι' ἀνεθῆκαμε νὰ σᾶς συγχαροῦμε!...

—Μά δὲν ἔπαιξα ἐγώ, δὲν ἔπαιξε κανένας.

—Κι' αὐτὸ π' ἀκούσαμε;

—Ἦταν κάποιος χορδιστῆς κι' ἐκούρδιζε τὸ πιάνο...

Κόκκαλο οἱ δυὸ ἀστέρες.

Ἡ Λίλιαν Χάρθου ἀπεχώρησε ἀπὸ τὴν κινηματογραφικὴν ἔταιρειαν Φόε, ὅπου ἐργαζόταν ὡς τώρα. Κι' αὐτὸ, καθὼς γράφουμε παραπάνω, γιὰτὶ ἡ ἔταιρεία ἀπέκρουσε τίς ἀξιώσεις τῆς γιὰ τὴν ἀξίει τοῦ μισθοῦ τῆς.

Ἡ Νόρμα Ταλμάτζ ἐπανερχεται στὸν κινηματογράφο, μετὰ πολυχρόνιο ἀπομάκρυνσι καὶ ἐσκουράσμι.

Ἡ Τζόαν Χάρλου ἐννοεῖ ν' ἀσασχολῆ πάντοτε τὴν Κοιτὴ Γνώμη.

Τὰ πλατινῆ μαλλιά τῆς, οἱ παράξενοι γάμοι τῆς καὶ τὰ πῶ μπερᾶνα διαζύγια τῆς, ἡ τελευταία τῆς ἀπεργία καὶ τὰ ἄμπερᾶνα σκάνδαλά τῆς ἐφανόζουν κάθε τόσο τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ γύρου ἀπὸ τ' ὄνομα τῆς.

Τώρα πάλι νὰ θυμᾶ ἐξερράγη. Ἡ Τζόαν γράφει μυθιστορημα! Τῆς ἡμέρες πού ἐκήρυξε τὴν ἀπεργία κ' ἔμεινε στὸ σπίτι τῆς, ἔγραψε, λέει, ἕνα μυθιστορημα.

Ἄν ἔγραψε τὴν ἱστορία τῆς ζωῆς τῆς, θὰ εἶνε ἀσφαλῶς πολὺ ἐνδιαφέρουσα.

Ὁ Τζαίκο Κούγκαν, πού ὁ Σαρλό τὸν ἀνέβασε, παιδικὴ ἄκουα, πολὺ ψηλά στὸ κινηματογραφικὸ στερεῶμα, τελειώνει ἐφέτος τίς σπουδὲς του στὸ Πανεπιστήμιον τῆς Σάντε-Κλάρα. Κατόπιν θὰ ἐσασχυρήσῃ στὸν κινηματογράφο καὶ θὰ παίξῃ σὲ ἄρκετα νέα ἔργα.

Νέα διαζύγια στὸ Χόλλυγουντ.

Μετὰ τὸν Τζόνιν Βασιμουβερ καὶ τὴ Λούπε Βελέξ πού ἐχώρισαν, ὕστερ' ἀπὸ τεσσάρων μηνῶν ζωῆ, μετὰ τὸν Τζόνιν Τζιλμπερτ, τὸν ἄλλοτε πολυαγαπημένον τῆς Γκρέτας Γκάρμπο πού ἐχώρισε τὴν τρίτη ἢ τετάρτη γυναίκα του, τὴ Βιργίνια Μπρούκε, χωρίζουν τώρα ἡ Δωροθέα Μακάϊ καὶ ὁ Νέλ Μίλλερ.

Καί...τράβη κορδέλλα!...

Ἐνας φωτογράφος τοῦ Χόλλυγουντ, φτωχὸς καὶ μὲ πολυμελῆ οἰκογένεια, παρακάλεσε τὴν Μάρλεν Ντήτριχ νὰ ποιάρῃ γιὰ μιά φωτογραφία, τὴν ὁποία θὰ πωλοῦσε σὲ πολλὰ ἀντίτυπα βέβαια.

—Μόνον, κυρία Μάρλεν, τὴν παρεκάλεσεν ὁ φτωχὸς φωτογράφος, πάρτε μιά στάσι ἐνδιαφέρουσα, γιὰ νάχη ἔοδος τῆς φωτογραφίας πού θὰ σᾶς θγάλο.

Ἡ Μάρλεν ἐκάθησε κάτω κι' ἐσήκωσε τὸ ρουσάνι τῆς ψηλά, ὥστε νὰ φαίνον τὰ πόδια τῆς ὡς τὸ γόνα καὶ λίγο παραπάνω.

—Τραβήχτε τώρα! εἶπε στὸ φωτογράφο. Μὲ τὴ φωτογραφία μου αὐτὴ πού θὰ θγάλετε, θὰ κάμετε τὴν τυχὴ σας!...

Μήπως ἔχει ἀδικο.

Στὸ Παρίσι ἔδοθη αὐτὴς τίς ἡμέρες ἡ πρώτη τῆς ταινίας πού γυρίσθηκε μὲ ὑπόθεσι τοὺς ἄθλιους τοῦ Βίκτωρος Οὐγκο. Ἡ παράστασις, ὄψε τοῦ μεγέθους τοῦ φιλμ, ἐκράτησε τέσσερες ὄκταρες ἄφες.

Πληρώνει δηλαδὴ κανεὶς εἰσιτήριον, ἀλλὰ γλεντάει τὸν παρὰ του...

Νὰ τί θὰ πῇ ἡλιγγιώδης σταδιοδρομία:

Ἡ χαριτωμένη Γαλλίς θεντέττα τοῦ κινηματογράφου Ζοσελίν Γκσέλ εἶνε μόλις δέκα ἐφτά ἐτῶν κ' ἔχει γυρίσει κίλας δεκατρια φιλμ, παίξει δὲ στὸν κινηματογράφο δεκαπέντε χρόνια. Ἄρχισε νὰ παίξῃ δυὸ μόλις ἐτῶν μπεμπέκα.

Ἄπ' τὴν κούνια πού λένει!...

Ἡ Μαίη Γουέστ ἐτοιμαζόταν τελευταία νὰ γυρίσῃ ἕνα ἔργο, τοῦ ὁποίου ἔγραψε μὴν τῆς τὸ σενάριο. Τὸ γύρισμα διωας ἀνεβλήθη ἐσφικὰ, γιὰτὶ ὁ παρατεταρ τῆς Ζωρς Ράστ, ἀνήθηκε νὰ παίξῃ μαζὺ τῆς.

Ὁ Μπάστερ Κήτων, ὁ γνωστός μὲ τὸ ὄνομα «Ἀγέλαστος Κωμικός»